

И начнѣ да гы поучава много. Мар. 6; 34.

П. Що ся явява отъ Иисусово-то благопріиманіе на народъ-тъ?

О. Голѣмо-то му милосѣрдіе. Ако и да искаше да си почине съ ученицы-ты си, пакъ не ся отрече отъ оныя които дойдохъ при него, но благоволно гы пріе. Никакъ нѣма нуждѣ за Апостолъ нито за мученикъ да прѣдума Иисуса за да слуша молитвы-ты ни; защото той самъ е бескрайно по милостивъ отъ Апостолы-ты или мученицы-ты.

П. Защо ся смили Иисусъ за народъ-тъ?

О. “Понеже бѣхъ като овцы, които нѣматъ пастырь.” Мар. 6; 34. Гордѣливи-ти Фарисеи и Саддукеи малко ся грыжахъ за простый-тъ народъ, и вмѣсто да гы хранятъ съ чисто-то Слово Божіе прѣдавахъ имъ чловѣчески прѣданія. Мар. 7; 9—13.

П. Като станъ вечеръ що рекохъ ученици-ти на Иисуса?

О. Като станъ вечеръ, дойдохъ при него ученици-ти и му рекохъ; Пусто е мѣсто-то, и врѣме-то вече минъ; распусти народъ-тъ, да идѣтъ по села-та да си купятъ за яденіе. Ст. 15.

П. Що ся учимъ отъ това?

О. Учимъ ся че Христосъ съ такавъ ревность учаше, и народъ-тъ съ толкаво вниманіе го слушаше щото не усѣтихъ прѣминуваніе-то на врѣме-то. Іоан. 4; 34.

П. Що бѣше казалъ Иисусъ на Филиппа по напрѣдъ?

О. Казува Филиппу: Отъ дѣ да купимъ хлѣбъ да ядѣтъ тія? Іоан. 6; 5.